Im memoriam – Sune Wendel

Den 31 december 1981 avled Sune Wendel, en av de äldre medlemmarna i Entomologiska Föreningen i Stockholm (invald 1933) och Entomologiska Sällskapet i Lund (1939). Han var född i Varberg 21 januari 1903, tog studenten i Södertälje 1921, blev tandläkare 1924 med praktik i Karlskrona från 1925, Knivsta 1958, Tving 1959 och Nättraby 1964 till pensioneringen 1968. Han bosatte sig 1967 på Hästö vid Karlskrona. Efter tilltagande ohälsa vårdades han på senare år på Stora Sköndal söder om Stockholm. Han efterlämnar makan Doris, född Adlerberg, och barnen Arne, Margit och Göran.

Bland entomologer var Wendel välkänd som en framstående lepidopterolog, som framför allt ägnade sig åt utforskandet av den lokala storfjärilfaunan vid sin bostad. Naturligt nog blev det därför särskilt fjärilfaunan i Blekinge som han kom att utforska, och där fann han 1932 *Polyploca ridens* F., ny för landet, som larv. Efterhand publicerade han flera lokala förteckningar: 1935 Några fjärilfynd från Blekinge (Ent. Tidskr. 56: 198–201), 1943 Macrolepidoptera från Blekinge (Ent. Tidskr. 64: 120–126), 1951 Fjärilar från Blekinge (Ent. Tidskr. 72: 195–201), 1957 Fjärilar från Blekinge II (Ent. Tidskr. 78: 80–83), 1972 Fjärilar från Tving, Blekinge, och Några fjärilfynd från Hästö, Karlskrona (Entomologen 1:1: 16–20) samt Fjärilar från Kebals gård, Skee socken i Bohuslän (Entomologen 1:2: 3–4).

Wendels intresse för den lokala faunan hindrade dock inte längre utflykter. Oförglömliga är de samlingsturer vi gjorde tillsammans från mitten av 1950-talet och då inte endast för det lepidopterologiska utbytet. En gång kunde äventyret slutat verkligt illa. Vi hade två lampor ute på natten vid midsommartid för att fånga *Drepana harpagula* Esp. på Allarpsberget i Skåne, en vid foten och en på toppen av berget. Sune ville väl gärna se vad som kunde komma till den övre lampan och började klättra uppför rasbranten. Plötsligt såg vi andra hur den också till omfånget store mannen föll handlöst baklänges och försvann bland de stora stenblocken. Innan någon hann dit, reste han sig dock själv helt oskadad om än ganska omtumlad. Man kan förstå hans försynta yttrande att det borde finnas bättre ställen att samla på.

Sune Wendel var en god kamrat och vän som alltid beredvilligt delade med sig av sina erfarenheter. Hans minne skall leva.

Ingvar Svensson